

mig nogle korte Bemærkninger angaaende de
 Uendringforslag, der ere under Forhandling.
 I Udkastets § 46 Nr. 1 er der som Grund
 til Huusbondens Ret til strax at kunne af-
 skedige Lyendet anført: „naar det uden Bes-
 faling eller Tilladelse tager paa Borg i Huus-
 bondens Navn, eller det begaaer andet Bed-
 rageri, Tyveri o. s. v.“ Uendringforslaget
 gaaer ud paa, at den Bestemmelse, der fore-
 kommer i Begyndelsen af Nummeret, nemlig
 at tage paa Borg, skulde falde bort. Den
 ærede Ordfører motiverede dette dermed, at
 Paragraphen ikke kunde anvendes i alle Til-
 fælde, hvor Lyendet tog paa Borg uden Huus-
 bondens Tilladelse, men at der kun fandtes
 Anledning til at hjemle Huusbondens Ret til
 at affedige Lyendet fra sin Tjeneste, naar
 dette var skeet i bedragerisk Hensigt. I den
 sidste Sætning er jeg ganske enig; jeg troer
 det ligger ganske klart i Udkastet, at ikke Huus-
 bonden kan nægte at beholde et Lyende længere
 i sin Tjeneste, undtagen netop dette „at tage
 paa Borg“ skeer i bedragerisk Hensigt. Det
 forekommer mig at være aldeles tydeligt be-
 tegnet derved, at der staaer umiddelbart oven-
 paa: „eller det begaaer andet Bedrageri“,
 at altsaa den første Bestemmelse kun faaer An-
 vendelse, naar den hører ind under Begrebet
 Bedrageri. Marsagen, hvorfor jeg dog, skjøndt
 jeg for mit Vedkommende ikke holder af Ex-
 empler i Love, har troet, at det var hensigts-
 mæssigt at nævne det her, er, at dette er det meest
 almindelige Tilfælde, der giver Anledning til,
 at en Huusbond jager et Lyende bort, nem-
 lig at det saaledes har taget paa Borg. Jeg
 har derfor troet, at det var ønskeligt at gjøre
 Lyendet opmærksomt paa, at denne Handling
 kunde komme ind under Begrebet Bedrageri
 og have denne Handlingens Følger. Iøvrigt
 troer jeg, at det ikke er aldeles nødvendigt at
 anføre et saadant Exempel, og, hvis Uendring-
 forslaget vedtages, saa vil, naar et Lyende i
 bedragerisk Hensigt tager paa Borg uden Huus-
 bondens Tilladelse, Huusbonden alligevel have
 den Ret, det er tilfattet at hjemle ham ved

Udkastet. — Jeg har, ved at omtale Uendring-
 forslaget til § 31, indrømmet, at det Tillæg,
 der er foreslaaet til Nr. 3 i § 46, er rigt-
 igt. — Hvad Nr. 4 angaaer, der om-
 handler Fornærmelser, som Lyendet gjør sig
 skyldigt i mod Huusbonden og hans Familie
 eller den, der er sat til at befale over Lyen-
 det, saa bestaaer Forskjellen mellem Uendring-
 forslaget og Udkastet ikke deri, som blev nævnt
 af den ærede Ordfører, at Udvalget har villet
 tage Familien med, thi Familien bliver taget
 med ligesaa godt efter Udkastets Bestemmelse som
 efter Uendringforslaget. Den ærede Ordfører har
 taget fejl, idet han upaatvivseligt forverlede Ud-
 valgets oprindelige Forslag med dets nye Forslag.
 I det oprindelige Forslag var der ikke talt om
 Fornærmelser imod de til Huusbondens Familie
 hørende Personer, hvorimod dette er Tilfældet i
 det fra Udvalget senest fremkomne; men en saadan
 Bestemmelse har ogsaa Udkastet, og forsaavidt
 bliver Udvalgets seneste Uendringforslag over-
 eensstemmende med Udkastet. Forskjellen be-
 staaer derimod alene deri, at efter Udkastet
 vilde de Fornærmelser i Gjerning, som Lyendet
 i en foregaaende Tjeneste havde udøvet imod
 Huusbonden, hans Familie eller Nogen, der
 var sat til at befale over det, kunne
 medføre, at Huusbonden kan affedige det,
 hvorimod Udvalget har meent, at en saadan
 Ret skulde kun indrømmes Huusbonden, naar
 Lyendet i en foregaaende Tjeneste havde gjort
 sig skyldigt i saadanne Fornærmelser imod Huus-
 bonden og de til hans Familie hørende Per-
 soner; altsaa, Forskjellen bliver den, at efter
 Udkastet skulde Fornærmelser i Gjerning, som
 udøves mod den, der af Huusbonden var sat
 til at befale over Lyendet, ligeledes medføre
 en Ret for den Huusbond, der senere har an-
 taget Lyendet, til at kunne bortvise det, hvor-
 imod Udvalget antager, at en saadan Fornær-
 melse, naar den er udøvet mod den, der er
 sat til at befale over Lyendet, ikke skulde have
 en lignende Virkning, som naar den var ud-
 øvet mod Huusbonden eller de til hans Fa-
 milie hørende Personer.